

גזל וגו'. גזלן אינו מחשיב את הקדוש ברוך הוא, אינו מחשיב בני אדם, לכן אין לא ענש פגנב. גנב שמחשיב בני אדם יותר מהקדוש ברוך הוא, יאש לו ענש בעולם הזה ובעולם הבא. אשרי מי שמשלים למטה את אותו ענג עליון פראוי.

היום הזה מתעטר בשבעים עטרות, והשם העליון הקדוש נשתלם בכל הצדדים, וכל הדרגות מוארות, והכל בשמחת הפרכות ובקדשה על קדשה ותוספת של קדשה.

קדשה של ערב שבת זוהי קדשה של שבת בראשית. שהרי מתקדש משלשים ושנים שבילים, ושלוש דרגות של תפוחים הקדושים. וצריכים להזכיר על הקדשה הזו את כל מעשה בראשית, ומנוחה בסוד של שלשים ושנים השבילים ושלוש הדרגות שנקללות בהם, סוד העדות של מעשה בראשית, דהינו (בראשית ב) ויכלו השמים והארץ וכל צבאם וגו'. ויכל אלהים, שיש בעדות הזו שלשים וחמש תבות, שלשים ושנים שבילים עם שלש הדרגות של התפוחים הקדושים.

ש"ש דרגות, שהן: שביעי. שביעי. שביעי. ויש בו סוד של העולם העליון, וסוד של העולם התחתון, וסוד כל האמונה. שלש פעמים אלהים: אחד העולם התחתון. אחד פחד יצחק. ואחד העולם העליון הקדוש, קדש קדשים. צריך אדם להעיר את העדות הזו בשמחה ורצון הלב, להעיד לפני בעלה של האמונה. וכל מי שמעיד את זה וישים לבו ורצונו לזה, מכפר על כל חטאיו. ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו וכו', האי

דחול. וסימניך (ויקרא ה) והשיב את הגזלה אשר גזל וגו'. גזלן, לא חשיב לקודשא בריך הוא, לא חשיב לבני נשא, בגין כן לית ליה עונשא כגנב. גנב, דחשיב לבני נשא, יתיר מקודשא בריך הוא, אית ליה עונשא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. זכאה איהו, מאן דאשתלים לתתא, לההוא עונג עלאה כדקא חזי.

יזמא דא, מתעטרא בשבעין עטרין, ושמא עלאה קדישא, אשתלים בכל סטרין, ואתנהירו כלהו דרגין, וכלא כחדוה דברפאן, ובקדושה על קדושה, ותוספת דקדושה.

קדושה דמעלי שבתא, דא איהי קדשה דשבת בראשית. דהא אתקדש מתלתין ותריין שבילין, ותלת דרגין דתפוחין קדישין. ובעינן לאדפרא על האי קדושה, פללא דעובדא דבראשית, ונייחא ברזא דתלתין ותריין שבילין, ותלת דרגין דאתפלילין בהו, רזא דסהדותא דעובדא דבראשית, דהינו (בראשית ב) ויכלו השמים והארץ וכל צבאם וגו'. ויכל אלהים, דאית בסהדותא דא, תלתין וחמש תיבין. תלתין ותריין שבילין, ותלת דרגין דתפוחין קדישין.

תלת דרגין, דאינון: שביעי. שביעי. שביעי. ואית ביה רזא דעלמא עלאה, ורזא דעלמא תתאה, ורזא דכל מהימנותא. תלת זמנין אלהים, חד, עלמא תתאה. וחד, פחד יצחק. וחד, עלמא עלאה קדישא, קדש קודשין. בעי בר נש למסהד סהדותא דא, בחדוה, ברעותא דלבא, לאסהדא קמי מאריה דמהימנותא. וכל מאן דיסהיד דא, וישוי לביה ורעותיה לדא, מכפר על כל חובוי.

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו וכו', האי

וְרָצָה בְּנוֹ וְכוּ', קדוש זה הוא
בְּמִשְׁקַל אֶחָד כִּנְגֵד עֲדוּת
הָאֲמוּנָה, וְהֵם שְׁלֵשִׁים וְחֲמִשׁ
תְּבוֹת אַחֲרוֹת, כְּמוֹ שֵׁשׁ בּוֹיְכָלוֹ.
הַפֶּל עוֹלָה לְשִׁבְעִים תְּבוֹת
לְהַתְעַטֵּר בָּהֶם שֶׁבֶת שֶׁל עָרֵב
שֶׁבֶת. אֲשֶׁרֵי חָלְקוּ שֶׁל אָדָם שִׁיכּוֹן
רְצוֹנוֹ לְדַבְּרִים הִלְלוּ לְכַבוֹד
רְבוּנוֹ.

קדוש היום, הרי פְּרָשׁוּהוּ בּוֹרָא
פְּרִי הַגֶּפֶן, וְלֹא יוֹתֵר. שְׁהָרִי הַיּוֹם
עוֹמֵד לְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ. מֵה שְׁאִין פֶּן
בְּלִילָה, שְׁאֲנוּ צְרִיכִים לְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ
בְּדַבְּרִים הִלְלוּ, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוֹ. וְלֹא
מִתְקַדֵּשׁ הַלִּילָה הַזֶּה, אֲלֵא רַק
בְּעַם הַקְּדוֹשׁ לְמִטָּה, כְּשֹׁרֶה
עֲלֵיהֶם אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיוֹנָה. וְאָנוּ
צְרִיכִים לְקַדֵּשׁוּ בְּרִצּוֹן הַלֵּב, וְלִכְוֹן
הַדַּעַת לְזֶה.

וְהַיּוֹם מְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ, וְיִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשִׁים בְּתַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת
וּמִתְקַדְּשִׁים בְּקִדְשׁוֹת בְּיוֹם הַזֶּה.
אֲשֶׁרֵי יִשְׂרָאֵל הָעַם הַקְּדוֹשׁ
שִׁירְשׁוּ יוֹם הַזֶּה נִחַלַת יְרֻשָׁה
לְעוֹלָמִים.

אֲחֵר שִׁיּוּצָאֵת שֶׁבֶת, צְרִיף אָדָם
לְהַבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל. לְמָה?
שְׁהָרִי נִתְּנָה רְשׁוּת לְמַמְנִים
שֶׁלְמִטָּה לְשַׁלֵּט עַל הָעוֹלָם, וּבְכָל
מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם לְהִרְאוֹת יַחֲדָה
בְּמִקּוֹם קְדוֹשׁ, בְּקִדְשָׁה עֲלִיוֹנָה,
וְלְהַפְרִיד לְמִטָּה מִיַּחֲדָה הָעֲלִיוֹן,
וְלִבְרֹךְ עַל מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

מִשׁוֹם שֶׁכָּל הָאֲשִׁים הָאֲחֵרִים
נִטְמָנוּ וְנִגְנְזוּ בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת, פָּרַט
לְאֵשׁ אַחַת שֶׁל קִדְשָׁה עֲלִיוֹנָה
שֶׁנִּגְלְתָה וְנִכְלְלָה בְּקִדְשַׁת הַשֶּׁבֶת.
וְכִשְׁהָאֵשׁ הַזֶּה מִתְגַּלֶּה, כָּל יְתֵר
הָאֲשׁוֹת נִטְמָנוֹת וְנִגְנְזוֹת לְפָנֶיהָ.
וְהָאֵשׁ הַזֶּה הִיא שֶׁל עֲקֵדַת יִצְחָק,
שֶׁלּוֹהֶטָה עַל גְּבִי הַמְּזַבֵּחַ. מִשׁוֹם
כִּף צְרִיף לְבָרַךְ עַל מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּעֵי לְבָרַכָּא עַל נְהוּרָא דְאֵשָׁא, לָא בְּעֵי

קִידוּשָׁא אִיהוּ בְּחַד מִתְקַלָּא, לְקַבֵּל סְהִדוּתָא
דְּמַהִימְנוּתָא, וְאִינוּן תְּלַתִּין וְחֲמִשׁ תִּיבִין
אַחְרָנִין, כְּמָה דְאִית בּוֹיְכָלוֹ. כְּלָא סְלִקִין
לְשִׁבְעִין תִּיבִין, לְאַתְעֵטְרָא בְּהוּ שֶׁבֶת, דְּמַעְלִי
שֶׁבֶתָא. זְפָאָה חוֹלְקִיה דְּבַר נֶשׁ, דִּיכְוֹן
רְעוּתִיה לְמַלִּין אֲלִין, לִיקְרָא דְמְאֲרִיהָ.

קִידוּשָׁא דְיוֹמָא, הָא אוּקְמוּהָ בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן,
וְלֹא יְתִיר. דְּהָא יוֹמָא קָאִים לְקִדְשָׁא
לִיה, מַה דְלִית הִכִּי בְּלִילָא, דְאֲנִן צְרִיכִין
לְקִדְשָׁא לִיה, בְּהַגִּי מַלִּין, כְּמָה דְאוּקְיִמְנָא.
וְלֹא אֲתִקְדֵשׁ הָאִי לִילָא, אֲלֵא בְעַמָּא קְדִישָׁא
לְתַתָּא, פֶּד שְׂרִיא עֲלִייהוּ הַהוּא רוּחָא עֲלָאָה.
וְאֲנִן בְּעִינֵן לְקִדְשָׁא לִיה בְּרְעוּתָא דְלַבָּא,
לְכוּנָא דְעַתָּא לְהָאִי.

וְיוֹמָא אִיהוּ קָא מְקַדְּשָׁא לִיה. וְיִשְׂרָאֵל מְקַדְּשִׁי
בְּצִלוֹתִין וּבְעוֹתִין, וּמִתְקַדְּשִׁין
בְּקִדְוִשְׁתִּיה, בְּהָאִי יוֹמָא. זְפָאִין יִשְׂרָאֵל, עַמָּא
קְדִישָׁא, דְאֲחִסִּינוּ יוֹמָא דָּא, אֲחִסְנַת יְרוּתָא
לְעֲלָמִין.

דְּבַתֵּר דְנִפְיָק שֶׁבֶתָא, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַפְרָשָׁא,
בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. אֲמָאִי. דְּהָא אֲתִיְהִיב
רְשׁוּ לְמַמְנֵן דְלְתַתָּא לְשִׁלְטָאָה עַל עַלְמָא,
וּבְכָל עוֹבְדִין דְעַלְמָא, לְאַחְזָאָה יַחוּדָא, בְּאַתֵּר
קְדִישָׁא, בְּקִדְוִשָׁה עֲלָאָה, וְלְאַפְרָשָׁא לְתַתָּא
מִיַּחוּדָא עֲלָאָה, (דף ר"ז ע"א) וְלִבְרַכָּא עַל נְהוּרָא
דְאֵשָׁא.

בְּגִין דְכָל אֲשִׁין אַחְרָנִין, אֲתִטְמְרוּ וְאַתְגְּנִיזוּ
בְּיוֹמָא דְשֶׁבֶתָא, בַּר אֵשָׁא חַד דְקִדְוִשָׁה
עֲלָאָה, דְאַתְגְּלִיא וְאַתְפְּלִילָא בְּקִדְוִשָׁא
דְשֶׁבֶתָא. וְכַד הָאִי אֵשָׁא אֲתִגְלִיא, כָּל אֲשִׁין
אַחְרָנִין אֲתִטְמְרוּ, וְאַתְגְּנִיזוּ קַמִּיהָ. וְהָאִי אֵשָׁא,
אִיהִי דְעַקִּידָה דִּיִּצְחָק, דְאַתְלֵהֶטָא עַל גְּבִי
מְדַבְּחָא. בְּגִין כִּף, בְּעֵי לְבָרַכָּא עַל נְהוּרָא דְאֵשָׁא. וְהָאִי אֵשָׁא, לָא בְּעֵי

והאש הזו לא צריכה אש של חל, אלא אש של שבת, והאש הזו היא אש שיוצאת מאותה האש שלמעלה.

וזהו אש שסוכלת אש. וכיון שהאש הזו שיוצאת מהאש שלמעלה מתברכת בברכת האור, אז כל שאר האשיות האחרות יוצאות ונתמנות במקומן, ונתנת להן רשות להאיר.

באותה שעה שמברכים על האש, מודמנות ארבע מרכבות, ארבע מחנות למטה, להאיר מאותה אש מברכת, והם נקראים מאורי האש. משום כך צריך לכפף ארבע אצבעות של יד ימין, ולהאיר להם מתוך אותו אור הנר שמתברך.

ואותן אצבעות רמז לאותם מאורי האש שמאירים ושולטים מאותו האור של הנר שמתברך. ומשום שהן דרגות שלמטה, כשמראה אדם האצבעות לפני אותו אור הנר, צריך לכפפם לפניו, משום שאותו אור שולט עליהם, והם מאירים ממנו.

בשאר הברכות צריך לזקף את האצבעות כדי להראות קדושה עליונה של הדרגות העליונות ששולטות על הכל, שהשם הקדוש התעטר בהן והתקדש בהן, וכל הדרגות מתברכות באחד, ומאירים מתוך המנוחה העליונה של הכל, ומשום כך צריכים לזקפם למעלה. וכאן צריך לכופף את האצבעות לפני הנר כדי להראות את הדרגות שלמטה שמאירים מתוך המאור העליון, ומכאן שולטים ומאירים ממנה, והם מאורי האש.

בכ"ו יום אנו מברכים מאורי אור, שהם אורות עליונים שעומדים באותו אור ראשון, וכל הדרגות מתברכות ומאירות פלן פאחת

אשא דחול, אלא אשא דשבת, והאי אשא, איהו אשא דנפיק מההוא אשא דלעילא.

ודא איהו אשא דסביל אשא. וכיון דהאי אשא דנפיק מאשא דלעילא אתברכא בברכה דנהורא, כדין כל שאר אשין אחרנין נפקין, ואתמנן בדוכתייהו, ואתייהיב לון רשותא לאנהרא.

בההוא שעתא דקא מברכין על אשא, אזדמנן ארבע רתיכין, ארבע משריין לתתא, לאנהרא מההוא אשא מברכא, ואינון אקרון מאורי האש. בגין כך, בעינן לאכפאי ארבע אצבעאן דידיא דימינא, ולאנהרא לון מגו ההוא נהורא דשרגא דמתברכא.

ואינון אצבעאן, רמז לאינון מאורי האש, דנהירי ושלטי מההוא נהורא דשרגא דמתברכא. ובגין דאינון דרגין לתתא, כד אחזי בר נש אצבעאן קמי ההוא נהורא דשרגא, בעי לאכפאי לון קמיה, בגין דההוא נהורא שלטא עלייהו, ואינון נהרין מניה.

בשאר ברכאן בעינן לזקפא לון לאצבעאן, בגין לאחזאה קדושה עלאה, דדרגין עלאין, דשלטין על כלא, דשמא קדישא אתעטר בהו ואתקדש בהו, ואתברכן פלהו דרגין כחדא, ונהרין מגו בוצינא עלאה דכלא, ובגין כך בעינן לזקפא לון לעילא. והכא בעינן לאכפאי אצבעאן קמי שרגא, בגין לאחזאה דרגין דלתתא, דנהרין מגו בוצינא דלעילא, ומהכא שלטין ונהרין מניה, ואינון מאורי האש.

בכ"ו יומא אגן מברכין מאורי אור, דאינון נהרין עלאין, דקיימן בההוא אור קדמאה, ואתברכן פלהו דרגין, ונהרין פלהו כחדא, מגו בוצינא עלאה. והני אקרון מאורי

הָאֵשׁ. וּבְגִינֵי רְזָא דָא, מְבָרְכִין בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

וְאִי תִימָא, אָמְאֵי בּוֹרָא, וְלֹא אָמְרוּ מְאִיר מְאוּרֵי הָאֵשׁ. הוּאִיל וְקָא נְהַרִין מֵהֵהוּא אֵשׁ, מֵהֵהוּא בּוֹצִינָא מְבָרְכָא. אֲלֵא כִיּוֹן דְעָאֵל שְׁבַתָּא, כָּל אֵינּוֹן דְרִגִין דְלִתְתָּא, וְכָל אֵינּוֹן דְנְהַרִין וְשִׁלְטִין, כְּלֵהוּ עָאֵלִין וְאִתְּפָלְלוּ בְהַאי שְׂרָגָא, וְאִתְּטַמְרוּ וְאִתְּגַנְזוּ, וְאִתְּנַטְרוּ בֵּיהּ, וְלֹא יִתְחַזּוּן בֵּיהּ, אֲלֵא הֵיא נְקוּדָה בְּלַחֲוֹדְהָא, וְכְלֵהוּ אִתְּטַמְרוּ בְּגוּוּהּ, כָּל יוֹמָא דְשַׁבְתָּא.

בִּיּוֹן דְנִפְק שְׁבַתָּא, אִפִּיק לּוֹן לְכָל חַד וְחַד, כְּאֵילוּ הֵיא הֵיא שְׁעַתָּא אִתְּבְרִיאוּ, וְנִפְקוּ כְּלֵהוּ וְאִתְּבְרִיאוּ כְּמִלְקַדְמִין, וְאִתְּמַנְיָאוּ עַל דְיֹכְתִייהוּ לְשִׁלְטָא כְּדִין אִתְּבְרָא הֵאִי שְׂרָגָא, וְאִתְּפַיִין קַמֵּיהּ, לְאַנְהָרָא. בִּיּוֹן דְנְהַרִין, כְּדִין אִתְּמַנּוֹן כָּל חַד וְחַד עַל דְיֹכְתִייהּ. בְּנוֹנָא דָא, אֵינּוֹן דְרִגִין עֲלָאִין, דְאִקְרוּן מְאוּרֵי אוּר, שִׁלְטִין בִּימָמָא, וְנְהַרִין מְגוּ בּוֹצִינָא עֲלָאָה. בְּשַׁעַתָּא דְרַמְשׁ לִילָא, הֵהוּא בּוֹצִינָא עֲלָאָה כְּנִישׁ לּוֹן, וְאֵעִיל לּוֹן בְּגוּוִיהּ, עַד דְנְהִיר יִמָּמָא. בִּיּוֹן דְמְבָרְכִין יִשְׂרָאֵל עַל נְהוּרָא בִּימָמָא, כְּדִין אִפִּיק לּוֹן בְּשִׁלְמֵוּ דְנְהוּרָא. וְעַל דָּא מְבָרְכִין יוֹצֵר הַמְּאוּרוֹת, וְלֹא אָמְרֵי בּוֹרָא, (כ"א אֵלָא יוֹצֵר) וְהִכָּא בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ. בְּגִין דְאֵינּוֹן דְרִגִין לְתַתָּא.

וְכִלְיָ אִיהוּ רְזָא דְאַצְבָּעָאן, בְּהוּ רְמִיז דְרִגִין עֲלָאִין, וְדְרִגִין תַּתָּאִין. דְרִגִין עֲלָאִין אֲשֶׁתְּמוּדְעָאן, בְּזִקִּיפוּ דְאַצְבָּעָאן לְעִילָא. וּבְזִקִּיפוּ דְאַצְבָּעָאן, אִתְּבְרָכֵן דְרִגִין עֲלָאִין, וְדְרִגִין תַּתָּאִין כְּחַדָּא. וּבְמְאִיכוּ דְאַצְבָּעָאן, אִתְּבְרָכֵן לְאַנְהָרָא דְרִגִין תַּתָּאִין לְחוּדֵיהוּ. וְרְזָא דָא, טוֹפְרֵי דְאַחוּרֵי אַצְבָּעָאן. וְאַצְבָּעָאן

מתוך הפאור העליון, ואלה נקראים מאורי האש. ומשום הסוד הזה מברכים בורא מאורי האש.

ואם תאמר, למה בורא, ולא אומרים מאיר מאורי האש, הואיל ומאירים מאותה האש, מאותה מנורה מברכת? אלא, כיון שנכנסת שבת, כל אותן הדרגות שלמטה וכל אותם שמאירים ושולטים, כלם נכנסים ונכללים בנר הזה, ונשמנים ונגנזים ונשטמרים בו ולא נראים בו, אלא רק אותה נקודה לבדה, וכלם נטמנו בתוכה בכל יום השבת.

כיון שיוצאת השבת, הוא מוציא אותם כל אחד ואחד כאלו נבראו באותה שעה, וכלם יצאו ונבראו כמקדם והתמנו על מקומם לשלט, ואז הנר הזה מתפרך, ונכנעים לפניו להאיר. כיון שמאירים, אז הם מתמנים כל אחד ואחד על מקומו.

כמו זה אותן דרגות עליונות שנקראות מאורי אור, שולטות ביום ומאירות מתוך הפאור העליון. בשעה שיורד הלילה, אותו מאור עליון פוגם אותם ומכניס אותם לתוכו עד שמאיר היום. כיון שישאל מברכים על האור ביום, אז מוציא אותם בשלמות האור, ולכן מברכים יוצר המאורות ולא אומרים בורא (אלא יוצר). וכאן בורא מאורי האש, משום אותן הדרגות שלמטה.

והכל הוא סוד האצבעות, בהן רמוזות הדרגות העליונות והדרגות התחתונות. הדרגות העליונות נודעות בזקיפת האצבעות למעלה, ובזקיפת האצבעות מתברכות הדרגות העליונות והדרגות התחתונות כאחד, ובהנמכת האצבעות